

פרשת כי תצא

מקרא מסודר

הפטרת 'רני עקרה'

מקרא מסודר

פרשת כי תצא

מצוות הפרט

כי תצא למלחמה (אשת יפת תואר)

כי יהיה לאיש

עזרה לאחיך בבהמותיו

מצוות

כלאים וגדילים

דיני אישות

נערה בתולה

ערויות

ביאה בקהל יי

מצוות

הגנה על חלשים

מצוות

הפטרת כי תצא

רני עקרה

כי תצא למלחמה (אשת יפת תואר)

13 אשת יפת תואר

כי יהיה לאיש

15 ירושת הבכור בן השנואה

15 בן סורר ומורה

16 איסור הלנת הנהרג

עזרה לאחיך בבהמותיו

19 לא תראה את בהמת אחיך נדחים והתעלמת

19 לא תתעלם מבהמת אחיך הנופלים

מצוות

21 לא יהיה כלי גבר

21 שילוח הקן

21 עשיית מעקה

כלאים וגדלים

23 כלאי הכרם

23 כלאי בהמה

23 כלאי בגדים

23 גדלים תעשה לך

דיני אישות

25 מוציא שם רע

26 אשת איש

נערה בתולה

27 השוכב עם נערה מאורשה בעיר

27 התופס נערה מאורשה בשדה

28 התופס נערה לא מאורשה

עריות

29 אשת אביו

ביאה בקהל יי

31 פצוע דכא וכרות שפכה

31 ממזר

31 עמוני ומואבי

32 אדומי ומצרי

מצוות

33	קדושת המחנה
34	לא תסגיר עבד
34	לא יהיה קדש וקדשה
34	אתגן זונה ומחיר כלב
34	נשך
35	נדדים
35	בכרם וקמת רעך
36	לא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחתה
37	הלוקח אשה לא יצא בצבא שנה
37	לא יחבל רחים ורכב
37	הגונב נפש ומכרו
37	השמר בנגע הצרעת

הגנה על חלשים

39	דין העבוט
39	לא תעשוק שכיר
40	לא יומתו אבות על בנים
40	גר יתום אלמנה
40	שכחה בקציר
41	שכחה בזית וכרם
41	לא יוסיף להכות הרשע על מ'
42	לא תחסום שוד בדישו

מצוות

43	יבום וחליצה
44	עונש המחזיקה במבושיו
44	משקל צדק
45	זכירת ומחיית עמלק
47	הפטרת כי תצא

רני עקרה

כי תצא למלחמה (אשת יפת תואר)

13	אשת יפת תואר
13	וחשקת באשת יפת תואר
13	סדר הלקיחה
13	אם לא חפצת בה

כי יהיה לאיש

15	ירושת הבכור בן השנואה
15	המקרה
15	הדין בהנחלת בניו
15	הטעם
15	בן סורר ומורה
15	המקרה
16	הבאה לזקני העיר
16	עונשו
16	הטעם
16	איסור הלנת הנהרג
16	המקרה
16	לא תלין
16	הטעם

עזרה לאחיך בבהמותיו

19	לא תראה את בהמת אחיך נדחים והתעלמת
19	תשיב השור והשה
19	אם לא קרוב אחיך אליך
19	וכן בשאר אבדותיו
19	לא תתעלם מבהמת אחיך הנופלים

מצוות

21	לא יהיה כלי גבר
21	הטעם
21	שילוח הקן
21	המקרה
21	לא תקח האם על הבנים
21	השכר
21	עשיית מעקה
22	הטעם

כלאים וגדילים

23	כלאי הכרם
23	הטעם
23	כלאי בהמה
23	כלאי בגדים
23	גדלים תעשה לך

דיני אישות

25	מוציא שם רע
25	המקרה - טענת האישה
25	ביאה לזקני העיר
25	עונש המוציא שם רע
26	ואם אמת היה הדבר
26	אשת איש
26	עונשם מיתה

נערה בתולה

27	השוכב עם נערה מאורשה בעיר
27	עונשם סקילה
27	התופס נערה מאורשה בשדה
27	האישה לבדו ימות
27	ולנערה לא תעשה דבר
28	התופס נערה לא מאורשה
28	עונשו

עריות

29	אשת אביו
----	----------

ביאה בקהל יי

31	פצוע דכא וכרות שפכה
31	ממזר
31	גם דור עשירי
31	עמוני ומואבי
31	גם דור עשירי
32	הטעם
32	לא תדרוש שלוםם
32	אדומי ומצרי
32	לא תתעב אדומי

32 לא תתעב מצרי
32 דור שלישי יבוא להם בקהל

מצוות

33 קדושת המוחנה
33 מקרה לילה
33 יד לצאת שם
33 יתד לחפור בו ולכסות
33 הטעם

34 לא תסגיר עבד
34 ישב במקום שיבחר
34 לא תוננו

34 לא יהיה קדש וקדשה
34 קדש
34 קדשה

34 אתנן זונה ומחיר כלב
34 הטעם

34 נשך
34 לא תשיך לאחיך
35 תשיך לנכרי
35 השכר

35 נדרים
35 לא תאחד לשלמו
35 וכי תחדל לנדר
35 תשמור מוצא שפתיך

35 בכרם וקמת רעך
35 כי תבא בכרם רעך
36 כי תבא בקמת רעך

36 לא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחתה
36 המקרה
36 הדין - לא ישוב בעלה הראשון לקחתה
36 הטעם

37 הלוקח אשה לא יצא בעבא שנה
37 לא יחבל רחים ורכב
37 הטעם

37 הגונב נפש ומכרו
37 המקרה

37	עונשו מיתה
37	השמד בנגע הצרעת
37	תעשה כהוראת הכהנים
38	טעם

הגנה על חלשים

39	דין העבוט
39	לא תבוא לביתו
39	לא תשכב בעבוט העני
39	הטעם
39	לא תעשוק שכיר
39	לא תעשוק שכיר
39	ביומו תתן שכרו
39	הטעם
40	לא יומתו אבות על בנים
40	גר יתום אלמנה
40	לא תטה משפט גר
40	לא תחבל בגר אלמנה
40	הטעם
40	שכחה בקציר
40	הטעם
41	שכחה בזית וכרם
41	כי תחבט זיתך
41	כי תבצר כרמך
41	הטעם
41	לא יוסיף להכות הרשע על מ'
41	המקרה
41	הדין - לא יוסיף על מ'
41	הטעם
42	לא תחסום שור בדישו

מצוות

43	יבום וחליצה
43	מצוות יבום
43	מצוות חליצה
44	עונש המחזיקה במבושיו
44	המקרה

44	העונש
44	משקל צדק
44	לא אבן ואבן
44	לא איפה ואיפה
44	אלא אבן ואיפה שלמה
44	השכר והטעם
45	זכירת ומחיית עמלק
45	זכירת מעשיו
45	מחייתו

רני עקרה

מצוות הפרט

כי תצא למלחמה (אשת יפת תואר)

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ
וְנָתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ
וְשָׁבִית שְׁבוּיִם:

פרשה עה
(סתומה)
סדר יח
פרשת כי תצא

וְרֵאִיתָ בְּשִׁבְיָהּ
אִשָּׁת יַפְת־תּוֹאֵר
וְחָשַׁקְתָּ בָּהּ
וְלָקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה:

וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְגִלַּחְתָּ אֶת־רֵאשֶׁתָּהּ
וְעָשִׂיתָהּ אֶת־צַפְרֵינֶיהָ:
וְהִסְוִיתָ אֶת־שְׁמֹלַת שִׁבְיָהּ מֵעֲלֶיהָ
וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ

וּבִכְתָּהּ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים
וְאַחַר כֵּן

תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעִלְתָּהּ
וְהִיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה:

וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ
וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ
וּמָכַר לָאֶתְמִכְרָנָהּ בְּכֶסֶף
לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ

אשת יפת תואר

וחשקת באשת יפת
תואר

סדר הלקיחה
הבאה לבית
גילוח ראש
עישוי צפרנים
הסרת שמלה

ישיבה ובכיה ירח
ימים

אם לא חפצת בה

לא תמכרנה

מצוות הפרט • כי תצא למלחמה (אשת יפת תואר)

הטעם

תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָהּ:

כי יהיה לאיש

כִּי־תֵהוּיִן לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
 הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
 וַיֵּלְדוּ־לוֹ בָּנִים
 הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה
 וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
 לַשְּׂנוּאָה:

פרשה עז
(סתומה)

וְהָיָה בְיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו
 אֶת אֲשֶׁר־יְהִיָּה לוֹ
 לֹא יוֹכֵל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה
 עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר:
 כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יִכֹּר
 לְתֵת לוֹ פִּי שָׁנָיִם
 כָּל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ
 כִּי־הוּא רֵאשִׁית אָנֹכִי
 לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה:

כִּי־יְהִיָּה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרָה
 אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
 וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם:

פרשה עז
(סתומה)

ירושת הבכור בן
השנואה
המקרה
ב' נשים

ילדו בנים

הבכור לשנואה

הדין בהנחלת בניו

לא יבכר את בן
האהובה

יתן לשנואה פי שנים

הטעם

בן סורר ומורה
המקרה

הבאה לזקני העיר

וְתִפְּשׁוּ בֹן אָבִיו וְאִמּוֹ

וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ

אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ

וְאֶל-שַׁעַר מְקוֹמוֹ:

וְאָמְרוּ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ

בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמְרִיה

אֵינֵנוּ שֹׁמְעֵי בְּקִלְנוּ

זוֹלָל וְסָבָא:

אמירת ההורים לזקנים

עונשו

וְרָגְמָהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים

וּמֵת

הטעם

ובערת הרע מקרבך

וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ:

איסור הלנת הנהרג המקרה

וְכִי-יְהִיֶּה בְּאִישׁ חָטָא מִשְׁפָּט־מוֹת וְהוֹמַת

וְתִלִּית אֹתוֹ עַל-עֵץ:

פרשה עח (סתומה)

לא תלין

לֹא-תִלִּין נְבִלָתוֹ עַל-הָעֵץ

כִּי-קִבּוֹר תִּקְבְּרֵנּוּ בְּיוֹם הַהוּא

הטעם

כִּי-קָלִילִת אֱלֹהִים תִּלְוִי

וְלֹא תִטְמֵא אֶת-אֲרָמְתְּךָ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה:

• דברים • פרשת כי תצא •

עזרה לאחיד בבהמותיו

לא תראה את
בהמת אחידך
נדחים והתעלמת
תשיב השור והשה

אם לא קרוב אחידך
אליך

ואספתו עד דרוש

וכן בשאר אבדותיו

לא תתעלם
מבהמת אחידך
הנופלים

לֹא-תִרְאֶה

אֶת-שׁוֹר אַחִידךָ

אוֹ אֶת-שׁוֹי

נְדָחִים

וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם

הַשֶּׁבַע תְּשִׁיבֵם לְאִחִידְךָ:

וְאִם-לֹא קָרֹב אַחִידְךָ אֵלֶיךָ

וְלֹא יִדְעֶתָ

וְאִסַּפְתֹּהוּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ

וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אַחִידְךָ אֹתוֹ

וְהִשְׁבַּתוֹ לּוֹ:

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלֹתָיו

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֹדֹת אַחִידְךָ

אֲשֶׁר-תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ

וּמִצֹּאֲתָהּ

לֹא תִוְכַל לְהִתְעַלֵּם:

לֹא-תִרְאֶה

פרשה עט
(סתומה)
פרק כב

פרשה פ
(סתומה)

אֶת־חֲמוֹר אֲחֹדָי
אוֹ שׁוֹרָי
נִפְלִים בְּדָרֶךְ
וְהִתְעַלְמַת מֵהֶם
הֵקֵם תְּקִים עִמּוֹ:

תקיים

מצוות

לא יהיה כלי גבר

לֹא-יְהִיָּה כְּלִי-גִבּוֹר עַל-אִשָּׁה
וְלֹא-יִלְבָּשׁ גִּבּוֹר שְׂמֵלֹת אִשָּׁה

פרשה פא
(סתומה)

הטעם

כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה וְהוּא אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹהִים:

שילוח הקן
המקרה

כִּי יִקְרָא קוֹן-צִפּוֹר | לְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ

פרשה פב
(פתוחה)
סדר יט

בְּכָל-עֵץ |

אוּ עַל-הָאָרֶץ

אֶפְרָחִים

אוּ בִיצִים

וְהָאֵם רֹבֵצַת

עַל-הָאֶפְרָחִים

אוּ עַל-הַבִּיצִים

לא תקח האם על
הבנים

לֹא-תִקַּח הָאֵם עַל-הַבָּנִים:

שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת-הָאֵם

וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ

השכר

לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים:

עשיית מעקה

כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ

פרשה פג
(סתומה)

וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגֶגֶד
וְלֹא־תָשִׂים דְּמַיִם בְּבֵיתְךָ
כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ:

כלאים וגדילים

כלאי הכרם

הטעם

לֹא־תִזְרַע כְּרֶמֶךְ כְּלָאִים

פֶּן־תִּקְדָּשׁ

הַמְּלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע

וּתְבוֹאֵת הַכֶּרֶם:

כלאי בהמה

לֹא־תַחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר־וּבַחֲמֹר יַחְדָּו:

פרשה פד
(סתומה)

כלאי בגדים

לֹא תִלְבַּשׁ שְׂעִטָּו

צִמְר וּפְשִׁתִּים יַחְדָּו:

גדלים תעשה לך

גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לְךָ

פרשה פה
(סתומה)

עַל־אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתֶךָ

אֲשֶׁר תִּכְסֶה־בָּהּ:

דיני אישות

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה

וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה:

וְשֵׁם לָהּ עָלִילַת דְּבָרִים

וְהוֹצֵא עָלֶיהָ שֵׁם רָע

וְאָמַר

אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי

וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ

וְלֹא־מִצְאָתִי לָהּ בְּתוּלִים:

וְלָקַח אָבִי הַנְּעֵר וְאָמַר

וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלִי הַנְּעֵר

אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה:

וְאָמַר אָבִי הַנְּעֵר אֶל־הַזְּקֵנִים

אֶת־בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה

וַיִּשְׁנָאָה:

וְהִנֵּה־הוּא שֵׁם עָלִילַת דְּבָרִים לְאָמַר

לֹא־מִצְאָתִי לְבִתְךָ בְּתוּלִים

וְאֵלָה בְּתוּלוֹ בְּתִי

וּפָרְשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לְפָנָיו זִקְנֵי הָעִיר:

וְלָקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַהִוא אֶת־הָאִישׁ

וַיִּסְרוּ אֹתוֹ:

וַעֲנִשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף

פרשה פ'
(סתומה)

מוציא שם רע
המקרה - טענת
האיש

ביאה לזקני העיר

דברי אבי הנער

פרישת השמלה
עונש המוציא שם רע
ייסור

מאה כסף

וְנָתַנוּ לְאָבִי הַנְּעִרָה
כִּי הוֹצִיאָ שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה
לֹא-יִוָּכַל לְשַׁלְּחָה כָּל-יָמֶיהָ:

ולו תהיה לאשה

ואם אמת היה הדבר

פרשה פז
(סתומה)

וְאִם-אִמֶּת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה
לֹא-נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנְעִרָה:
וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנְּעִרָה אֶל-פֶּתַח בֵּית-אָבִיהָ
וּסְקָלוּהָ אַנְשֵׁי עִירָה בְּאֲבָנִים וּמָתָה
כִּי-עָשְׂתָה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזֹנוֹת בַּיִת אָבִיהָ
וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקְרַבְךָ:

סקילת הנערה

המטרה

כִּי-יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם-אִשָּׁה בְּעֵלְת-בָּעַל

פרשה פח
(סתומה)

אשת איש

עונשם מיתה

וּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם

הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם-הָאִשָּׁה

וְהָאִשָּׁה

וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל:

המטרה

נערה בתולה

כִּי יְהִיֶּה נַעֲרָה בְּתוּלָה מֵאִשָּׁה לְאִישׁ

פרשה פט
(סתומה)

וּמִצָּאָה אִישׁ בְּעִיר

וְשָׁכַב עִמָּה:

וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם

אֶל־שַׁעַר הָעִיר הַהוּא

וְסִקְלֶתֶם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ

אֶת־הַנָּעִר

עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־צִעֲקָה בְּעִיר

וְאֶת־הָאִישׁ

עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעֲהוּ

וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבָּד:

וְאִם־בְּשָׂדֶה וּמִצָּא הָאִישׁ אֶת־הַנָּעִר הַמֵּאֲרָשָׁה

פרשה צ
(סתומה)

וְהִחֲזִיק־בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּה

וּמֵת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּה לְבָדוּ:

וְלַנָּעִר לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר

אֲזַן לַנָּעִר חֲטֵא מוֹת

כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רַעְהוּ וּרְצָחוֹ נָפֵשׁ

כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה:

כִּי בְּשָׂדֶה מִצָּאָה

השוכב עם נערה
מאורשה בעיר

עונשם סקילה

הנערה

האיש

המטרה

התופס נערה
מאורשה בשדה

האיש לבדו ימות

ולנערה לא תעשה
דבר

צַעֲקָה הַנַּעֲרָה הַמְאֲרֶשֶׁת וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ:

כִּי-וַיִּמְצָא אִישׁ נַעַר בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אִרְשָׁה

וַתִּפְשֶׁה וְשָׁכַב עִמָּה

וַנִּמְצָאוּ:

פרשה צא
(סתומה)

וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנַּעֲרָה חֲמִשִּׁים כֶּסֶף

וְלֹא-תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִמָּה

לֹא-יֹכֵל שְׁלַחָה כָּל-יְמֵיוּ:

התופס נערה לא
מאורשה

עונשו
חמישים כסף לאביה
ולו תהיה לאשה

עריות

לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו
וְלֹא יִגְדֹל כְּנֶגַע אָבִיו:

פרק כג
פרשה צב
(סתומה)

אשת אביו

ביאה בקהל יי

פצוע דכא וכרות
שפכה

לא־יבא

פרשה צג
(סתומה)

פְּצוּעֵ־דַכָּא

וּכְרוֹת שְׁפִכָּה

בְּקֶהֱל יְהוָה:

ממזר

לא־יבא

פרשה צד
(סתומה)

מְמִזֵּר

בְּקֶהֱל יְהוָה

גם דור עשירי

גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי

לֹא־יבא לוֹ

בְּקֶהֱל יְהוָה:

עמוני ומואבי

לא־יבא

פרשה צה
(סתומה)

עַמּוֹנִי

וּמוֹאָבִי

בְּקֶהֱל יְהוָה

גם דור עשירי

גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יבא לָהֶם בְּקֶהֱל יְהוָה

עַד־עוֹלָם:

עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־קִדְמוֹ אַתְּכֶם בְּלַחֵם וּבַמַּיִם
בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם
וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ
אֶת־בְּלִעַם בֶּן־בְּעוֹר
מִפְתּוֹר אֲרָם נְהַרִים
לְקַלְלֶךָ:
וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמַעַ אֶל־בְּלִעַם
וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה לְבִרְכָה
כִּי אֶהְבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמִים וְטוֹבָתָם כָּל־יְמֶיךָ לְעוֹלָם:

לֹא־תִתְעַב אֲדָמִי

פרשה צו
(סתומה)

כִּי אַחִיךָ הוּא

לֹא־תִתְעַב מִצְרִי

כִּי־גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶץ־צוֹ:

בָּנִים אֲשֶׁר־יִוָּלְדוּ לָהֶם דֹּר שְׁלִישִׁי

יָבֹא לָהֶם בְּקֹהֶל יְהוָה:

הטעם
לא קדמו בלחם ומים

שכר את בלעם

לא תדרוש שלומם

אדומי ומצרי
לא תתעב אדומי

לא תתעב מצרי

דור שלישי יבוא להם
בקהל

מצוות

פרשה צז
(סתומה)

כִּי־תֵצֵא מִחֲנֹה עַל־אִיבֶיךָ
וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבַר רָע:

כִּי־יְהִיֶה כָךְ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יְהִיֶה טְהוֹר מִקְרַה־לַּיְלָה
וְיֵצֵא אֶל־מְחוּץ לְמִחֲנֹה
לֹא יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַמִּחֲנֶה:
וְהָיָה לַפְּנוֹת־עֶרֶב יִרְחֹץ בַּמַּיִם
וַיִּכְבֵּא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַמִּחֲנֶה:

וְיָד תְּהִיָה לְךָ מְחוּץ לְמִחֲנֹה
וְיֵצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ:

וְיִתַּד תְּהִיָה לְךָ עַל־אֹזְנֶךָ
וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ
וְחִפְרַתָּה כֹּה
וְשָׁבַת וְכִסִּית אֶת־צַאֲתְךָ:

כִּי יְהִיָה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ | בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ
לְהִצִּילְךָ
וּלְתַת אִיבֶיךָ לַפְּנֵיךָ
וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ
וְלֹא־יִרְאֶה כָךְ עֵרֹת דְּבָר
וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ:

קדושת המחנה

מקרה לילה

יצא מהמחנה

לפנות ערב ירחץ
ויבוא

יד לצאת שם

יתד לחפור בו ולכסות

הטעם

לֹא־תִסְגֹּר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו
אֲשֶׁר־יִנְצֵל אֵלָיִךְ מֵעַם אֲדֹנָיו:

פרשה צח
(סתומה)

עִמָּךְ יוֹשֵׁב בְּקִרְבְּךָ
בְּמִקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ

לֹא תוֹנְנוּ:

לֹא־תִהְיֶה קֹדֶשֶׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

פרשה צט
(סתומה)

לֹא־תִבּוֹא
אֶתְנֵן זוֹנָה
וּמַחִיר כָּלֵב
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נְדָר
כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַם־שְׁנִיחֶם:

לֹא־תִשְׁיֹךְ לְאַחֶיךָ
נִשְׁךְ כֶּסֶף

פרשה ק
(סתומה)

לא תסגיר עבד

ישב במקום שיבחר

לא תוננו

לא יהיה קדש
וקדשה
קדש

קדשה

אתנן זונה ומחיר
כלב

הטעם

נשך
לא תשיך לאחריך

נִשְׁדָּ אֶכֶל
נִשְׁדָּ כָּל-דְּבַר אֲשֶׁר יִשְׂדָּ:

תשיך לנכרי

לְנִכְרֵי תִשְׂדָּ
וּלְאַחִיזָּ לֹא תִשְׂדָּ

השכר

לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדְךָ
עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בֹא-שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ:

נדרים
לא תאחר לשלמו

כִּי-תִדְרֹךְ נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תֵאָחֵר לְשַׁלְּמוֹ
כִּי-דִרַשׁ וּדְרַשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמְּךָ
וְהָיָה כִךָ חֲטָא:

פרשה קא
(סתומה)
סדר כ

וכי תחדל לנדד

וְכִי תַחְדַּל לְנַדֵּר
לֹא-יְהִיָּה כִךָ חֲטָא:

תשמור מוצא שפתיך

מוֹצֵא שְׁפִתֶיךָ תִשְׁמֹר
וְעִשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר נִדְרַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֶדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ:

בכרם וקמת רעך
כי תבא בכרם רעך

כִּי תִבֵּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ
וְאַכַּלְתָּ עֲנָבִים כַּנֶּפֶשׁ שְׁבַעֲךָ
וְאַל-כִּלִּיךָ לֹא תִמֵּן:

פרשה קב
(סתומה)

תאכל ענבים

לא תתן לכליך

כִּי תֵבֵא בְקִמַת רֵעֶךָ
וְקִטְפַת מְלִילַת בִּידֶךָ
וְחִרְמַשׁ לֹא תִנְיֹף עַל קִמַת רֵעֶךָ:

כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעֵלָהּ
וְהָיָה אִם-לֹא תִמְצָאֲחֹן בְּעֵינָיו
כִּי-מִצָּא בָּהּ עֲרוֹת דְּבָר
וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת
וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ:
וּיצָאָה מִבֵּיתוֹ
וְהִלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ-אַחֵר:
וּשְׂנֵאָה הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן
וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת
וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ
אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן
אֲשֶׁר-לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה:

לֹא-יִוְכַל בְּעֵלָה הָרֵאשׁוֹן אֲשֶׁר-שִׁלְחָהּ
לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמִינָהּ

כִּי-תִעַבְבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה
וְלֹא תַחֲטִיֵּא אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה:

פרשה קג
(סתומה)

פרשה קד
(סתומה)
פרק כד

כי תבא בקמת רעך

תקטוף מלילות
לא תניף חרמש

לא יוכל בעלה
הראשון לשוב
לקחתה
המקרה

שילוחה

היתה לאיש אחר

שילוחה מהאיש
האחרון

מיתת האיש האחרון

הדין - לא ישוב
בעלה הראשון
לקחתה

הטעם

הלוקח אשה לא
יצא בעבא שנה

לא

כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה

פרשה קה
(סתומה)

לֹא יֵצֵא בְּעַבְאָא

וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דְּבָר

נְקִי יְהִיָּה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת

וְשִׂיחַ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח:

אלא

לא יחבל רחים
ורכב

הטעם

לֹא־יַחְבֵּל רְחִים וְרִכָּב

כִּי־נֶפֶשׁ הוּא חֶבֶל:

הגונב נפש ומכרו
המקרה

עונשו מיתה

הטעם

כִּי־יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ

מֵאֲחֵיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהִתְעַמְרֻבוּ וּמָכְרוּ

וּמֵת הַגֹּנֵב הַהוּא

וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרֶב:

השמר בנגע
הצרעת
תעשה כהוראת
הכהנים

פרשה קן
(סתומה)

הַשְּׂמֵר בְּנֹגַע־הַצְרֵעַת

לְשֵׁמֶר מֵאֵד וְלַעֲשׂוֹת

כָּכֹל אֲשֶׁר-יִזְרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת:
זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַרְיָם
בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:

הגנה על חלשים

דין העבוט

לא תבוא לביתו

כִּי־תִשֶׁה בְּרַעַךְ מִשָּׂאת מְאוּמָה

פרשה קז
(סתומה)

לֹא־תִבֵּא אֶל־בֵּיתוֹ לְעִבְט עֵבְטוֹ:

בְּחוּץ תַּעֲמִד

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אֲתָה נֹשֶׂה בּוֹ

יּוֹצֵיא אֵלֶיךָ אֶת־הָעֵבֹט הַחוּצָה:

וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא

לֹא תִשְׁכַּב בְּעֵבְטוֹ:

הִשָּׁב תִּשׁוּב לוֹ אֶת־הָעֵבֹט כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ

וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכֹךָ

וְלֵךְ תֵּהִיָּה צְרֻקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לא תשכב בעבוט
העני

הטעם

לא תעשוק שכיר
לא תעשוק שכיר

לֹא־תַעֲשֹׂק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן

פרשה קח
(סתומה)

מֵאַחֶיךָ

אוּ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ:

בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שָׂכָרוֹ

וְלֹא־תִבּוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ

כִּי עָנִי הוּא

וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ

ביומו תתן שכרו

הטעם

וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֱלֹהִים
וְהָיָה כִּדְחָטָא:

לֹא יוֹמְתוּ אֲבוֹת עַל-בָּנִים
וּבָנִים לֹא יוֹמְתוּ עַל-אֲבוֹת
אִישׁ בְּחָטָאוֹ יוֹמְתוּ:

פרשה קט
(סתומה)

לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר וַתּוֹם
וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵר אֶלְמִנָּה:

פרשה קי
(סתומה)

וַזְכַּרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם
וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם
עַל-כֵּן אַנְכִי מִצְדֵּךְ לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה:

כִּי תִקְצֵר קִצְיֶךָ בְּשָׂדֶךָ
וַיִּשְׁכַּחַת עִמָּךְ בְּשָׂדֶךָ
לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ
לְגֵר לַיְתוֹם וְלֹא לְמִנָּה יְהוָה:

פרשה קיא
(סתומה)

לְמַעַן וּבִרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:

לא יומתו אבות
על בנים

גר יתום אלמנה
לא תטה משפט גר

לא תחבל בגר
אלמנה

הטעם

שכחה בקציר

הטעם

שכחה בזית וכרם
כי תחבט זיתך

פרשה קיב
(סתומה)

כִּי תַחֲבֹט זֵיתְךָ
לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ
לִגְר לִיתוֹם וְלֹא לַמֵּנָה יִהְיֶה:

כי תבצר כרמך

כִּי תִבְצֹר כְּרַמְךָ
לֹא תַעֲלֹל אַחֲרֶיךָ
לִגְר לִיתוֹם וְלֹא לַמֵּנָה יִהְיֶה:

הטעם

וְזָכַרְתָּ כִּי־עֲבַד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה:

לא יוסיף להכות
הרשע על מ'
המקרה
המשפט

פרשה קיג
(סתומה)

כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים
וַנִּגְשׂוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם
וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְּדִיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע:
וְהָיָה אִם־בֵּן הַכּוֹת הַרְשָׁע
וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהִכְהוּ לַפְּנִי
כְּדִי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר:

הכאת הרשע

הדין - לא יוסיף
על מ'

הטעם

אֲרַבְעִים יָכֵנוּ לֹא יוֹסִיף
פֶּן־יוֹסִיף לְהַכְתּוֹ עַל־אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה
וַנִּקְלָה אַחֲרָיִךְ לַעֲיִנְיֶךָ:

דברים • פרשת כי תצא • פרק כד

לא־תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ:

לא תחסום שור
בדישו

מצוות

פרשה קיד
(סתומה)

כִּי-יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו

וַיִּמַּת אֶחָד מֵהֶם

וּבֶן אֵין-לוֹ

לֹא-תִהְיֶה אִשֶׁת-הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר

וּבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ

וּלְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה:

וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד

יָקוּם עַל-שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת

וְלֹא-יִמְחָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל:

וְאִם-לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת-יִבְמֹתוֹ

וְעָלְתָהּ יִבְמֹתוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל-הַזִּקְנִים

וְאָמְרָה

מֵאַן יִבְמִי לְהָקִים לְאֲחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל

לֹא אָבָה יִבְמִי:

וְקָרְאוּ-לוֹ זִקְנֵי-עִירוֹ וּדְבָרוּ אֵלָיו

וְעָמַד וְאָמַר

לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ:

וּנְגַשָּׂה יִבְמֹתוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזִּקְנִים

וַחֲלָצָה נָעְלוּ מֵעַל רִגְלוֹ

וַיִּרְקַהּ בְּפָנָיו

וְעָנְתָהּ וְאָמְרָה

כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ

יבום וחליצה

מצוות יבום

המקרה

לא תהיה החוצה

יבמה יקחנה

המטרה - שם המת

מצוות חליצה

עליה לזקנים

אמירת האשה

דיבור זקני העיר איתו

דבריו

חליצה ויריקה

אמירתה

אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בַּיִת אָחִיו:
וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
בַּיִת חִלוּץ הַנֶּעֱלָ:

כִּי־יִצְאוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו
אִישׁ וְאָחִיו
וְקָרְבָה אִשֶׁת הָאָחִד לְהַצִּיל אֶת־אִשָּׁה מִיַּד מַכָּהוּ
וְשָׁלַחַה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו:

פרשה קטו
(סתומה)

וְקִצְתָהּ אֶת־כַּפָּהּ
לֹא תַחֲוֹס עֵינֶיהָ:

לֹא־יְהִיֶה לָךְ בְּכִסֶּךָ
אָבִן וְאָבִן
גְּדוּלָה וְקִטְנָה:

פרשה קטז
(סתומה)

לֹא־יְהִיֶה לָךְ בְּבֵיתְךָ
אֵיפָה וְאֵיפָה
גְּדוּלָה וְקִטְנָה:

אָבִן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיֶה־לָךְ
אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיֶה־לָךְ

לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָרֶמֶה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

קריאת שמו

עונש המחזיקה
במבושיו
המקרה

העונש

משקל צדק
לא אבן ואבן

לא איפה ואיפה

אלא אבן ואיפה
שלמה

השכר והטעם

כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹהִים
כָּל עֲשֵׂה עוֹל:¹

זכירת ומחיית
עמלק
זכירת מעשיו

זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עַמְלֵק
בְּדַרְדָּךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:

פרשה קיז
(פתוחה)

אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְדָּךְ
וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ
וְאֵתָה עֵיף וַיִּגַּע
וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:

מחייתו

וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ | לְךָ מִכָּל-אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה אֶת-זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
לֹא תִשְׁכַּח:

דברים • פרשת כי תצא • פרק כד

הפטרת כי תצא

רני עקרה

רני עקרה לא ולדה
פצחיו רנה וצחלו לא יחלה
פירבים בני־שוממה מבני בעולה
אמר יהוה:

הרחיבו מקום אהלך
וריעות משכנותיך יטו
אל־תחשכו

האליכו מיתריך
וייתרתיך חזקי:
כי־ימין ושמאל תפריצי
וערים נשמות יושיבו:

אל־תיראו כי־לא תבושי
ואל־תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשפחי

וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד:

כי בעליך עשיר
יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל־הארץ יקרא:
כי־כאשה עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך:

ברגע קטן עזבתך
וברחמים גדלים אקבצך:
בשצף קצף הסתרתני פני רגע מפך
ובחסד עולם רחמתך
אמר גאלך יהוה:

פרשה סתומה

כִּי־מִי נָחַ זֹאת לִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
כִּן נִשְׁבַּעְתִּי
כִּי הָהָרִים יִמְּוֹשׁוּ
וְחִסְדֵי מֵאֲתָדָּ לֹא־יִמְּוֹשׁוּ
אָמַר מְרַחֵם יְהוָה:
מֵעֵבֶר מִי־נָח עוֹד עַל־הָאָרֶץ
מִקְצֵף עֲלֶיךָ וּמִגְעָר־בְּךָ:
וְהַגְּבָעוֹת תִּמְּוִטֶינָה
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמְּוֹט

